

DOM

afsagt den 14. januar 2019 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Thomas Jønler og Allan Sørensen (kst.)) i nævningesag

V.L. S-0721-18

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

født den **Dato 1** 1996

(advokat Gitte Juul Jensen, Valby)

og

Tiltalte 2 (T2)

født den **Dato 2** 1999

(advokat Michael Juul Eriksen, Aarhus)

Retten i Aarhus har den 21. marts 2018 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (8-7458/2017).

Påstande

Anklagemyndigheden har vedrørende begge de tiltalte påstået domfældelse i overensstemmelse med tiltalen for byretten i forhold 1 og skærpeelse.

De tiltalte har påstået frifindelse i forhold 1, herunder for at forholdet henføres under straffelovens § 81 a, dog har de tiltalte erkendt sig skyldige i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1. De tiltalte har i øvrigt påstået formildelse.

Anklagemyndigheden har berigtiget tiltalen i den subsidiære tiltale i forhold 1, således at, ”at have forsøgt at dræbe **Forurettede 1 (F1)**” ændres til ”at have forsøgt at udøve vold under særdeles skærpende omstændigheder”.

Forurettede 1 har nedlagt påstand om, at de tiltalte tilpligtes at betale ham en samlet godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3, på 15.000 kr.

De tiltalte har påstået frifindelse for kravet, som de tiltalte tillige har bestridt størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Der er for landsretten fremlagt en kriminalteknisk erklæring af 28. juni 2018 om yderligere undersøgelse på gerningsstedet. Erklæringen er udarbejdet på baggrund af en anmodning fra en af de beskikkede forsvarere. Erklæringen omhandler bl.a. en begning af, hvor det affyrede projektil ville have ramt, såfremt bilen ikke havde stoppet projektilet, og hvor stor en nedadgående vinkel, skuddet blev affyret med.

Der er også for landsretten foretaget en afspilning af videooptagelser fra videoovervågningen ved parkeringspladsen ved Søndervangs Allé **Nr.** i Viby J.

Forklaringer

Tiltalte 1 og vidnerne **Vidne 1**, politiassistent **Vidne 2** politiassistent **Vidne 3 (tidl. vidne 5)**, kriminaltekniker **Vidne 4 (tidl. vidne 6)** analytiker **Vidne 5 (tidl. vidne 7)** og **Forurettede 1** har vedstået deres forklaringer for byretten og har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

Tiltalte 2 har oplyst, at han ikke har ønsket at svare på yderligere spørgsmål, da han har anset sin forklaring for byretten som fyldestgørende.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret, at han havde været medlem af LTF i et halvt år i juni 2017. Der blev ikke stillet krav til ham, da han blev optaget, heller ikke om

at han skulle begå noget kriminelt for at blive medlem. Han fik oplyst, at der var kommet nye medlemmer i Aarhus, og han tog derfor til Aarhus for at hilse på dem og ikke for at deltage i en konflikt med nogen. Han fulgtes med andre LTF'er til Aarhus. Han boede i Aarhus i et område ved Bispehaven, og det var nok dér, hvor LTF holdt til. Han boede ikke hos [Tiltalte 2], men han mødtes med ham hver dag. Han mødtes også med andre LTF'er.

En af dagene kom [T2] til ham, mens tiltalte var i området omkring Bispehaven. [T2] viste ham pistolen og spurgte, om tiltalte ville med ud og markere sig. Han sagde ja, fordi han gerne ville vise nogen fra København, som han gik med, at han var smart og kunne gøre noget. Han regnede nok med, at de fik kendskab hertil ved, at der ville komme en artikel i medierne om en skudepisode.

[T2] havde kontakten med pistolen den 21. juni 2017 kort tid før, at de var kørt afsted. Han ved ikke, hvorfor de tog ud til Rosenhøj.

Han tror, at han og [T2] så [Forurettede 1] på samme tidspunkt, da de begyndte at køre efter ham første gang. De var ikke kørt til området ved Rosenhøj på grund af noget med grupperingerne. Han og [T2] aftalte, at hvis de mødte en person, skulle der kun skydes en gang.

Han var ikke vant til at skyde med pistol, og han pegede med vilje ned for ikke at ramme [F1]. De ville blot skræmme, men det ville ikke virke, hvis han blot skød op i luften. Skuddet blev først afgivet, efter de var kørt forbi den parkerede bil, og [F1] var løbet væk fra stedet. Han er 100 % sikker på, at han ikke skød for at ramme [F1], og han forsøgte ikke at skyde en gang mere. Efter skuddet lagde han pistolen ned i lommen igen. Den måde, han holder sin arm på efter skuddet ifølge optagelsen fra overvågningsvideoen, er ikke udtryk for, at han forsøgte at skyde en gang mere. Han kunne have skudt igen, hvis han ville, for [F1] var stadig til at se efter første skud.

De var nok kørt forbi [Forretning] nogle minutter før skudepisoden, og efter skuddet kørte de ud samme sted, som de kørte ind. Der var ikke noget specielt ved det sted eller område, hvor skuddet blev afgivet. Han kendte ikke området i forvejen, for det var første gang, han var i Aarhus.

Han ved ikke, hvad det var for personer, der jagede dem i forløbet efter skudepisoden. Han har måske nok sagt i byretten, at de var i ”fjendeland” som anført i gengivelsen af hans forklaring, dommens side 16, 3. afsnit. Han har ikke ment noget med det udtryk, for han vidste netop ikke, hvor de havde befundet sig. Han kan godt have sagt til kvinden, at hun skulle køre, ellers ville de blive dræbt, men det skyldtes, at han på det tidspunkt var meget nervøs og i panik. Han sagde det ikke, fordi han selv forinden skulle have forsøgt at dræbe nogen.

Han og **T2** gik hen til politiet, fordi der var nogen efter dem. Han ved ikke, om det var nogle personer, der var sammen med **F1** eller havde tilknytning til ham.

Han havde bedt nogen andre om at købe noget skiftetøj til sig. Han manglede tøj, fordi han var blevet længere i byen, end han oprindeligt havde planlagt. Han ønsker ikke at udtale sig om, hvem der købte tøjet. Han ved ikke, om det tøj, han havde på under skudepisoden, var det tøj, som skulle købes til ham.

Han og **T2** fik den 21. juni 2017 i en opgang noget tøj af nogen, og det var lige inden, de kørte mod Rosenhøj. Han tog tøjet over sit eget tøj. Han bar handsker under turen for at undgå, at der kom fingeraftryk på pistolen. Han ikklædte sig handsker og tøjet på samme tidspunkt, og der var ikke andre til stede på det tidspunkt. **T2** havde måske handsker på, da han kom, men det kan også være, at de tog handsker på samtidig.

Kort før, at de kørte, aftalte han med **T2**, at det var tiltalte, der skulle skyde, for det var ham, der tog pistolen med under turen.

Han havde været i Aarhus seks dage før skudepisoden, og han skulle kun have været i byen i omkring tre dage. Han havde alene et sæt skiftetøj med. Da han ikke selv havde penge med, var der behov for, at andre købte noget tøj. Han boede i en privat lejlighed, og han blev taget imod af nogen, han ikke kendte. Han lavede ikke så meget i de seks første dage. Han var sammen med de andre, og de hyggede sig sammen. Han var ikke med ude at købe tøj med andre.

Han vil tro, at de kørte afsted 5-10 minutter efter, at T2 kom med pistolen. Tiltalte havde på dette tidspunkt sit eget tøj på. Foreholdt T2's forklaring for byretten om, at T2 fik tøjet om formiddagen, byretsdommens side 10, 3. afsnit, har han forklaret, at han ikke så, at T2 fik noget tøj fra andre. Han og T2 tog tøjet på samtidig, og det var noget andet tøj end det tøj, som han havde bedt andre om at købe til sig.

Han regnede med, at han ville få noget respekt fra de andre ved at skyde. Herved blev det markeret, at de var i byen, og at de andre skulle holde sig væk. Når de viste sig, ville der ikke være nogen konflikt. Han var ikke i Brabrand i de seks dage, og han vidste ikke, hvor Brabrand eller Rosenhøj-området lå. Han ville ikke selv kunne finde rundt i Aarhus.

Som det fremgår af videoovervågningen, kørte de efter F1 mod parkeringsområdet ved Forretningen, og et øjeblik kunne han ikke se ham længere. Da han så F1 igen, var F1 så tæt på, at han kunne have taget pistolen frem og skudt mod F1, hvis han ville. Da de kom frem til Forretningen, hvor F1 var væltet, stod F1 ved bilen, og også på dette tidspunkt kunne han have skudt.

Han sigtede ned mod bilen og mod kølerhjelm. Han rettede munden af pistolen nedad for at sikre sig, at han ikke ramte F1. Havde T2 stoppet motorcyklen det sted, hvor der blev skudt fra, kunne han have sigtet og ramt F1, men det var netop ikke meningen, at det skulle ske. Han skød en gang for at markere og skræmme, og ikke for at dræbe ham.

Omkring 1½ uge efter episoden kontaktede han politiet, fordi han ville afgive forklaring. Han havde på det tidspunkt ikke haft besøg af sin forsvarer, og han havde heller ikke set videooptagelserne fra overvågningen. Han forklarede i telefonen til politiet, at han ville erkende de faktiske omstændigheder, men ikke forsøg på manddrab. Politiet spurgte ham om, hvor hans telefon var, da de havde set den på en overvågning. Han havde medbragt sin telefon under køreturen, da det var en spontan tur. Afhøringen ved politiet blev ikke til noget, fordi den ikke kunne blive arrangeret bl.a. på grund af, at forsvareren havde ferie.

Han kendte ikke til, at der skulle være en gruppering fra Rosenhøj, og han oplevede ikke skyderier eller konflikter mellem grupper, da han var i Aarhus. Der var heller ikke konflikt i København den 21. juni 2017. Under varetægtsfængslingen læste han i slutningen af juli i medierne om en konflikt, og det var vist mellem LTF og en anden gruppe. Han har ikke

selv været involveret i andre skudepisoder end denne. Han blev stoppet af politiet en del gange, mens han var i Aarhus. Hverken han eller andre, som han fulgtes med, havde ikke våben på sig.

Han brugte ikke udtrykket ”gruppering” i forbindelse med, at han forklarede for byretten, at han ville ud at skræmme nogen.

Han ønsker ikke at fortælle om de personer, som han har været sammen med i Aarhus, da han er gået i exitprogram, og det begyndte han med omkring tre måneder efter, at han blev dømt i byretten. Han har under varetægtsfængslingen været isoleret i flere måneder fra andre som en del af exitprogrammet, og nu er han på en almindelig afdeling.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at han havde hørt om en bandekonflikt i juni 2017, men det interesserede ham ikke. Han koncentrerede sig i stedet om **Forretningen**. Drengen, som kørte ind i hans bil, blev kaldt ”**Navn**” af andre. Han kom ligesom så mange andre drenge fra området i **Forretningen**. Han vidste, at **Navn** ikke var en ”god dreng”, men han havde ikke viden om, at drengen skulle være med i en bande.

Han har ikke lagt mærke til, om der kørte personer rundt i området omkring **Forretningen** med walkie-talkies, eller om nogen bar skudsikre veste. I sommeren 2017 var der som regel samlet en større gruppe drenge i området omkring p-pladsen foran **Forretningen**. Det kan godt have været 30-40, men det er der ikke længere.

Person (tidl. vidne 4) har altid været i området ved Rosenhøj, og det er hans indtryk, at alle kendte ham. Vidnet har i det hele taget kendt de fleste af drengene fra området, lige siden de var små børn.

Da han blev opmærksom på, at noget foregik udenfor, var han i gang med at **Udeladt** ved disken. **Forretningen** har et stort glasparti, og man kan fra disken se ud på den store p-plads. Han blev opmærksom på, at der foregik noget, da drengen ramte vidnets bil. Han løb ud for at se, hvad der var sket med bilen. To personer på en scooter skød mod drengen. Han opfattede det sådan, at han var udenfor og var nogle meter fra dem, da der blev skudt. Han så imidlertid ikke, da scooteren med de to personer kom kørende, for han havde fokus på bilen. Foreholdt forklaringen afgivet til politiet ifølge afhøringsrapport af 21. juni 2017,

ekstraktens side 664, 3. afsnit, har han forklaret, at han ikke tror, at han har forklaret til politiet, at de to jagtede drengen.

Da han hørte lyden som et skud, troede han, at det var plastikkugler, som flere leger med i kvarteret.

Drengen løb den anden vej med det samme, som vidnet kom ud. Det er hans oplevelse, at drengen løb i samme retning, som skuddet var kommet, og at skuddet var i retning mod bilen og drengen.

Han er usikker på, hvor han var placeret, da skuddet blev afgivet. Han troede først, at der ikke blev skudt, men der kom nogle drenge, der fortalte ham, at bilen var blevet ramt. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre, og det er grunden til, at der gik noget tid, inden han ringede til politiet. Det var ikke, fordi nogen bad ham om at vente med at ringe.

Han følte, at han var udenfor, da der blev skudt. Han hørte skuddet, men han er usikker på, om han var udenfor eller indenfor, da skuddet blev afgivet. Han så ikke på stedet, hvorfra skuddet blev afgivet, og han så således ikke en arm med et skydevåben, som det er vist på stillbillederne fra videoovervågningen.

Politiassistent [Personen Vidne 2] har supplerende forklaret, at han var i den første patrulje, der kom til gerningsstedet, og han blev på stedet et par timer. [Forretningen] lå tæt på et af de belastede områder i Aarhus. Der havde forud for den 21. juni 2017 været skudepisoder i Aarhus mellem LTF og Brabrandgruppen. Det eskalerede til at omfatte gruppen Black Army, som hørte til i Rosenhøj-området.

[Personen] er en kendt kriminel i Aarhus, og han blev betragtet som leder af Black Army. Han opfattede det således, når [Personen] sagde, at "en af hans drenge" var blevet skudt, at det handlede om, at drengen var en del af den bande, som [Personen] var leder af. Det blev dog ikke direkte sagt af [Personen]. [Personen] afleverede enten projektilet med det samme eller i forbindelse med, at han kom med drengen.

[Personen] kom til vidnet med det projektil, der var blevet fundet i bilen, og politiet fandt selv i forbindelse med undersøgelserne af gerningsstedet et patronhylster, og det ses

på fotoet på ekstraktens side 340. Hvis han skrevet i politirapporten af 21. juni 2017, ekstraktens side 672, 3. afsnit, at **Personen** henvendte sig igen kl. 21.15 og afleverede projektilet, skal det nok passe, at det er sket på dette tidspunkt. Det skal nok også passe, at afhøringen af **Personen** begyndte kl. 20.16, som det fremgår af samme rapport på side 1, ekstraktens side 671.

Han ved ikke, hvordan **Personen** fik fat i forurettede, og det undrede ham ikke, at det var sket. Han talte med **Personen** først, og da **Personen** fortalte, at drengen var involveret, kontaktede han indsatslederen.

Politiassistent **Vidne 3** har supplerende forklaret, at hans patrulje fik oplyst af vagtcentralen, mens de kørte patrulje i Brabrand-området, at der havde været et skyderi i Viby-området, der ligger 3-4 km fra Brabrand. De kørte mod området, og under køreturen kom de forbi færdselsuheldet, som de var nødt til at standse ved. De parkerede bag de berørte biler, og de tiltalte kom løbende hen til patruljebilen fra en anden retning. Begge tiltalte var voldsomt oprevet, og de blev ved med at sige ”vi skal til Bispehaven”. Det gav umiddelbart god mening for vidnet, at de tiltalte ville til Bispehaven, fordi der på dette tidspunkt var en verserende bandekonflikt, og LTF holdt til der. Han blev herved klar over, at de tiltalte måtte have relation til bandekonflikten, men han var ikke på dette tidspunkt klar over, at de tiltalte havde været involveret i skudepisoden.

Det var en kaosfase på grund af skyderiet i Viby og slagsmålet. Han gav oplysninger om de tiltalte til vagtcentralen, der efter opslag meddelte vidnet, at personerne havde relation til bander. De tiltalte blev anholdt på grund af episoden med slagsmålet, og det var vagtcentralen, der tog stilling hertil, da vidnet og hans patrulje ikke havde set selve slagsmålet.

Kriminaltekniker **Vidne 4** har supplerende forklaret, at politiet ikke havde det affyrede projektil til undersøgelse på politigården, da det bortkom på gerningsstedet. Politiet har identificeret det patronhylster, som blev fundet på gerningsstedet, til at være afskudt fra det omhandlende skydevåben. Der er ikke fundet indikationer for, at den næste patron, som var klar i våbenet, var blevet forsøgt affyret.

Hans vurdering af, at skuddet har været potentielt farligt, bygger navnlig på retningen og vinklen, der er skudt. Han har også taget hensyn til, at der var mulighed for, at projektilet

kunne have rikochetteret. Det var en tilfældighed, at projektilet ikke ramte nogen. Han kan ikke udtale sig om, hvorvidt projektilets nedslagsvinkel var på mere end 12 grader, og han er nok blevet misforstået, når han er refereret for at have forklaret sådan i byretten, jf. byretsdommens side 30, 3. afsnit.

Han har udarbejdet den kriminaltekniske erklæring af 28. juni 2018 om yderligere undersøgelse på gerningsstedet. Som det fremgår af erklæringens side 4-5, er den vertikale vinkel beregnet til at være 12 grader nedadgående, da projektilet ramte bilens kølerhjelme. På grund af det materiale, som en kølerhjelme er lavet af, er det tilfældigt, hvorledes projektilet ved skuddet vil rikochettere, når det rammer hjelmen. Jo skarpere vinklen er, jo mindre chance er der for, at projektilet vil rikochettere. Den røde pil på foto 3 i erklæringens side 134 markerer den omtrentlige placering på indskudshullet i kølerhjelmen. På foto 6 markerer den røde pil, hvor den omtrentlige skudbane ender på flisearealet, og det er det omtrentlige sted, hvor projektilet ville have ramt, hvis bilen ikke havde været der. Det er området nogenlunde ud for stolpen. Det forhold, at der var en stolpe, og at projektilet ramte bilens køler, ændrer heller ikke ved hans vurdering af, at forurettede var i potentiel livsfare. Han har i sin besvarelse indregnet den retning mod forurettede, som projektilet blev afgivet. Det er ikke indgået i hans farlighedsvurdering, hvor projektilet ville have ramt, hvis det ikke havde ramt bilen først. Oplysningerne i den kriminaltekniske erklæring, herunder om, hvor projektilet ville have ramt, hvis der ikke havde stået en bil, ændrer ikke hans farlighedsvurdering.

Den generelle farlighedserklæring, som den fremgår af konklusionen, byretsekstraktens side 350, er lavet for flere år siden, og den bygger på nogle normer for, hvornår man skal vurdere et skud som farligt. Den er lavet i et samarbejde mellem kriminalteknikere og retsmedicinere. I vurderingen indgår en række parametre, herunder våbentype og typen af projektiler.

Et 9 mm skydevåben er generelt farligt, og det er uanset typen af ammunition, som anvendes i våbnet. Det er projektilets evne til at gennemtrænge huden, der er afgørende for, at det er potentielt livsfarligt.

Analytiker [redacted] Vidne 5 [redacted] har supplerende forklaret, at hovedproblemet i konflikten mellem LTF og Brabrandgruppen var, LTF forsøgte at ekspandere sine kriminelle

aktiviteter til Aarhus. Det berørte andre gruppers kriminelle aktiviteter i Aarhus, herunder Brabrandgruppen.

Der var registreret flere episoder, hvor man har truffet LTF'er fra København i Aarhus, og personerne hjalp bl.a. med patruljering i Aarhus. Brabrandgruppen blev etableret som en modsætningsgruppe til LTF, da LTF etablerede sig i Aarhus. En del af gruppen Black Army blev en del af LTF Aarhus, og nogle af andre fra Black Army blev en del af Brabrandgruppen. Tilbage var en resterende gruppe, der ikke var en del af grupperingerne som sådan, men de deltog også i konflikten.

Personen var en del af Black Army, og han var en af de personer, som ikke blev en del af LTF Aarhus. **Personen** var med til at samle en del af de løse medlemmer, der relaterede sig til Brabrandgruppen.

De første registreringer af større samlinger af medlemmer med tilknytning til henholdsvis LTF og Brabrandgruppen skete i slutningen af maj 2017. Det var gruppemanifestationer, som skulle vise den rivaliserende gruppe, at de var en gruppe. De første voldelige sammenstød mellem grupperne blev registreret i begyndelsen af juni 2017, og det var bl.a. skudepisoden den 3. juni 2017, byretsekstraktens side 221.

Den aktuelle sag er taget med i notatet, fordi det ikke kun var Brabrandgruppen, der var imod, at LTF nedsatte sig, idet også andre grupper var imod dette. Han vil ikke sige, at Rosenhøj-gruppen indgik som en part i konflikten, men de støttede Brabrandgruppen og nogle af personerne fra gruppen. **Personen** var en del af konflikten på grund af hans relation til Black Army, men han havde også en mangeårig tilknytning til Rosenhøjområdet. **Forurettede 1** var knyttet til Rosenhøj-gruppen. Der blev skudt efter **Forurettede 1**, fordi han var en del af de personer, som støttede Brabrandgruppen.

Rosenhøj-gruppen er registreret som en gruppering. Han husker ikke, hvornår det skete, men han mener, at det var væsentligt før den 21. juni 2017 og nok mere end et år før dette tidspunkt. Han har ikke selv deltaget i efterforskningen i de sager, som er nævnt i konfliktnotatet, som han har udfærdiget til brug for sagen.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at han boede i Viby i juni 2017. Han kommer fra Rosenhøj-området, hvor han altid har boet. Der er ikke en bande i Rosenhøj-området. Han kender folk i området, fordi de er vokset op sammen, og han har aldrig været medlem af nogen form for gruppering, heller ikke Brabrandgruppen.

Der var mange skyderier over hele Aarhus, og der var mange involveret i det. Der var også andre skyderier i Rosenhøj-området ud over skudepisoden, som han var en del af. Han ved ikke, hvem der var involveret i de øvrige skyderier. Han tog nogle forholdsregler for at sørge for egen og vennernes sikkerhed, og han gik derfor med skudsikker vest og walkie-talkie. Andre af hans venner gik også med walkie-talkie, og på den måde kunne de advare hinanden om, at man skulle komme væk fra torvet, hvis der skete noget. Der var ikke en bestemt person, han skulle ringe til.

Han er vokset op med **Personen**, og ham kunne han godt ringe til. Han var ikke en af **Personens** ”drenge”, og han ved ikke, om **Personen** var med i en gruppe, herunder Black Army.

Han ved ikke, hvem der kunne finde på at skyde efter ham, men det kunne være mange, herunder nogen fra LTF, Black Army eller AK81.

Den 21. juni 2017 holdt han vagt ved parkeringspladsen ved **Forretningen**. Forevist videooptagelse, der er optaget af et kamera opsat til højre fra **Forretningen**, har han forklaret, det er ham, der holder ved indkørslen og fortsætter ind til p-pladsen ved **Forretningen**, da den anden scooter kommer. Da han så scooteren første gang, troede han, at det var nogen fra Rosenhøj, der kom kørende, men det blev han klar over, at det ikke var, da de kørte på en anden måde, end personerne fra Rosenhøj plejede at gøre.

Han begyndte at køre ind til området ved **Forretningen**, og da han kiggede tilbage, var den anden scooter kommet meget tættere på ham. Han kørte ind i bilen, fordi han var uopmærksom i forbindelse med, at han kiggede tilbage. Uheldet var nok med til at redde hans liv.

Han løb ind og ville gemme sig ved flisearealet foran **Forretningen**. Han lagde sig halvvejs ned på knæene og så over mod personerne på den anden scooter. Han så, at pistolen var

rettet mod ham, og han lagde sig helt fladt ned på jorden. Han tænkte kun på at overleve, og han smed sig helt ned. De skød efter ham, og han ved ikke, hvorfor de ikke ramte ham.

I dag oplever han det således, at personerne ikke måske havde lyst til at dræbe ham. Pistolen pegede nedad, men i retning mod ham. Han er derfor i dag i tvivl om, hvorvidt de ville dræbe ham eller alene skræmme ham. Meningen må have været, at de ville have dræbt ham. Han mener, at der før skuddet blev råbt ”skyd ham” eller ”plaf ham”. Han husker ikke i dag, hvem der råbte. Forholdt afhøringsrapport af 21. juni 2017 har han forklaret, at det sikkert er rigtigt, at han forklarede til politiet, at det var føreren af scooteren, der råbte ”plaf ham” ”plaf ham”. Han tror, at han husker det bedre den dag, det skete.

Han smed sig ned, fordi han var bange for, at han ikke ville overleve, og han løb straks efter skuddet. Der var kun det ene skud. Der løb også små børn rundt i området på dette tidspunkt, hvilket kan ses på videoovervågningen. Han tænkte bare på at komme væk og løb i en anden retning i forhold til det sted, hvor personerne på scooteren holdt. Han løb til en sti, og et stykke nede ad stien mødte han **Personen**, som han fortalte, at han var kørt galt, og at der var blevet skudt efter ham.

De hoppede senere ind i en bil og kørte væk. De kom tilbage til p-pladsen efter ca. 20 min. Det var **Personen**, der selv valgte at fortælle politiet om, at der var skudt mod vidnet. Vidnet sagde ikke selv noget til politiet, fordi der er nogle regler i det miljø, som han færdedes i. Han var ikke med til at jage de to mænd på scooteren, og han ved ikke, om nogle af hans venner var med til det.

Han ved ikke, hvorfor han blev skudt på. Måske var han på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Han går med walkie-talkie og skudsikker vest, fordi han vil beskytte sig imod at blive skudt. En revolver er en 6-løber, og en Glock er en pistol med et magasin. Det våben, han så, var en revolver.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

”K e n d e l s e:

Tiltalen for forsøg på manddrab, subsidiært forsøg på overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246

Alle nævninger og dommere udtaler:

De tiltalte har erkendt, at de kørte sammen på en motorcykel den 21. juni 2017 ca. kl. 20.00 i Viby-området, og at de på parkeringspladsen ud for **Forretningen** ved Søndervangs Allé **Nr.** fra motorcyklen affyrede en skarpladt halvautomatisk pistol på et tidspunkt, hvor **Forurettede 1** befandt sig ved flisearealet uden for **Forretningen**. De tiltalte har erkendt, at de skød en gang for at skræmme **Forurettede 1**, og de har i dette omfang erkendt sig skyldige i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

Også efter bevisførelsen for landsretten kan det hændelsesforløb og de faktiske omstændigheder, som byretten indledningsvis har beskrevet i skyldkendelsen, lægges til grund. De tiltalte var således kommet kørende til gerningsstedet på en stjålet motorcykel, og de bar handsker og var iført mørkt tøj, der var købt dagen før. Handskerne blev båret for ikke at afsætte dna-spor og for at undgå krudtslam, og det anvendte skydevåben var en tysk 9 mm halvautomatisk pistol, der ikke tidligere var registreret som kendt i politiets register. Som anført af byretten fremgår det af de afspillede videoovervågninger, at de tiltalte op til gerningstidspunktet kørte frem og tilbage på vejene omkring parkeringspladsen. De endte med at køre efter **Forurettede 1**, da han kørte på sin scooter ind på parkeringspladsen, hvor han påkørte en parkeret bil og væltede. Det fremgår endvidere af videoovervågningerne, at **Forurettede 1** løb rundt om bilen og ind på flisearealet foran **Forretningens** glasparti samtidig med, at han kiggede i den retning, hvor de tiltalte kom kørende.

Forurettede 1 dukkede sig samtidig med, at **Tiltalte 1** i sin højre, strakte arm holdt pistolen frem mod ham. Da **Forurettede 1** var i færd med at rette sig op og var i bevægelse frem – modsat motorcyklens kørselsretning – affyrede **Tiltalte 1** et skud i retning mod ham.

Efter bevisførelsen og uanset den videosekvens, som viser **Tiltalte 1's** højre arms placering efter afgivelsen af skuddet, tiltræder landsretten, at det ikke er bevist, at de tiltalte forsøgte at affyre yderligere mindst et skud.

Det lægges til grund, at selve episoden, hvor de tiltalte kørte forbi og afgav skuddet, varede ganske få sekunder, og at afstanden mellem de tiltalte og **Forurettede 1** var 9-10 meter på dette tidspunkt. Efter de kriminaltekniske erklæringer og kriminaltekniker **Vidne 4's** forklaring lægges det endvidere til grund, at skudretningen var nedadgående med en vertikal vinkel på 12 grader mod det sted, hvor **Forurettede 1** befandt sig inde på flisearealet bag bilen, og at projektilet ramte bilens kølerhjul og endte i motorrummet.

Også efter bevisførelsen for landsretten er det ubetænkeligt at lægge til grund, at **Tiltalte 2**, der var fører af motorcyklen, råbte "Plaf ham. Plaf ham", inden skuddet blev afgivet.

2 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Tiltalte 1's forklaring i retten er i overensstemmelse med hans forklaring til politiet den 21. juli 2017. Han har bl.a. forklaret, at de ville forsøge at skræmme personer fra de andre grupperinger, og at motivet hertil var, at de andre skulle holde sig væk fra området og på den måde forsøge at bringe bandekonflikten til ophør. **Tiltalte 1** har forklaret om skudafgivelsen, at han sigtede ned mod bilen og kølerhjulet, og at han rettede munden af pistolen nedad for at sikre, at han ikke ramte **Forurettede 1**. Han har endvidere forklaret, at havde **Tiltalte 2** stoppet motorcyklen på det sted, hvor der blev skudt fra, kunne tiltalte have sigtet og ramt **Forurettede 1**, men at det netop var meningen, at det ikke skulle ske, idet han skød for at skræmme.

Der blev som anført alene afgivet et skud, der var nedadgående. Skuddet ramte bilens kølerhjul, som var placeret på et lavere niveau og med flere meters afstand fra det sted, hvor **Forurettede 1** befandt sig på dette tidspunkt. Skuddet blev afgivet i en afstand på 9-10 meter til **Forurettede 1**, og det blev afgivet, mens motorcyklen var i bevægelse og på vej bort fra det sted, hvor **Forurettede 1** befandt sig.

Vi finder på den anførte baggrund og efter en samlet bedømmelse af oplysningerne om de omstændigheder, der forelå ved skudafgivelsen, at det er betænkeligt at statuere, at de tiltalte har haft til hensigt at dræbe **Forurettede 1**. Det er heller ikke bevist, at de har indset det som overvejende sandsynligt, at skuddet ville ramme **Forurettede 1** og medføre, at han ville afgå ved døden, eller at de tiltalte havde fortsat i form af dolus eventualis til forsøg på manddrab.

Efter bevisførelsen finder vi med samme begrundelse, at det tillige er betænkeligt at statuere, at de tiltalte har haft til hensigt at ramme **Forurettede 1** eller i øvrigt haft forsæt til at begå et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Vi stemmer derfor for at frifinde de tiltalte for tiltalen for forsøg på manddrab og for den subsidiære tiltale om forsøg på kvalificeret vold efter straffelovens § 245, stk. 1.

7 nævninger udtaler:

Vi finder med samme begrundelse, som de øvrige voterende har anført, at det ikke er bevist, at de tiltalte har haft forsæt til forsøg på manddrab.

Efter de afspillede videooptagelser lægger vi til grund, at **Tiltalte 1** sigtede direkte mod **Forurettede 1**, inden skuddet blev afgivet. **Tiltalte 1** har forklaret, at det ikke ville virke, hvis han blot skød op i luften. Herefter og under hensyn til, at **Tiltalte 2** forud for skudafgivelsen sagde ”Plaf ham. Plaf ham”, finder vi, at det er bevist, at de tiltalte har haft til hensigt at ramme **Forurettede 2** med henblik på at begå et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter, jf. straffelovens § 245, stk. 1. Vi stemmer derfor for, at de tiltalte er skyldige i forsøg på kvalificeret vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og for **Tiltalte 1** vedkommende tillige jævnfør straffelovens § 247, stk. 1.

Efter stemmeafgivningen frifindes de tiltalte i forhold 1 for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, subsidiært § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 21.

Samtlige nævninger og dommere finder det i overensstemmelse med de tiltaltes erkendelse bevist, at de i dette forhold er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

Straffelovens § 81 a

Alle nævninger og dommere udtaler:

Efter forarbejderne til straffelovens § 81 a, jf. lovforslag nr. 211 i 2008 til lov nr. 501 af 12. juni 2009, kan bestemmelsen også omfatte lovovertrædelser, der begås over for andre personer end dem, der tilhører eller har tilknytning til en gruppe, som er involveret i opgøret, og angreb, hvor gerningsmanden fejlagtigt troede, at offeret havde tilknytning til en rivaliserende gruppe, vil også kunne være omfattet af bestemmelsen.

Herefter og af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at det er bevist, at skudepisoden havde baggrund i en verserende konflikt mellem grupper af personer fra henholdsvis LTF og Brabrandgruppen, hvor der kort tid forinden gerningstidspunktet som led i konflikten havde været anvendt skydevåben, og at de tiltalte, da de begik lovovertrædelsen, var motiveret af at ville deltage i eller reagere på konflikten mellem de to grupper.

Landsretten tiltræder derfor, at forhold 1 er henført under straffelovens § 81 a.

Efter det anførte ændrer landsretten byrettens skyldafgørelse i forhold 1 således, at de tiltalte er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, jf. § 81 a.

T h i b e s t e m m e s:

De tiltalte frifindes i forhold 1 for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, subsidiært § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 21, og de er i dette forhold skyldige i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, jf. § 81 a.”

Straffastsættelse

Straffen for Tiltalte 1 fastsættes efter straffelovens § 252, stk. 1, jf. § 81 a, § 293 a, § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1

og 3, og lov om euforiserende stoffer § 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1. Landsretten tiltræder, at straffen for **Tiltalte 1** er fastsat som en fællesstraf med reststraffen på 214 dage efter prøveløsladelsen den 8. april 2016, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, og at straffen er en tillægsstraf til Retten i Glostrups dom af 31. januar 2018, jf. straffelovens § 89.

Straffen for **Tiltalte 2** fastsættes efter straffelovens § 252, stk. 1, jf. § 81 a, § 293 a, § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, og færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt. Landsretten tiltræder, at straffen er fastsat som en fællesstraf med den betingede dom af 31. januar 2018, jf. straffelovens § 61, stk. 1.

Ved fastsættelsen af straffen har landsretten lagt vægt forholdenes samlede karakter. Der er herved navnlig taget hensyn til, at forhold 1 var planlagt og udført af flere i forening, og at de tiltalte på åben gade i retning mod glaspartiet til **Forretningen** skød bevidst mod en person. Forholdet må derfor anses for en meget grov forsætlig fareforvoldelse, og der er vedrørende dette forhold også lagt vægt på, at det efter forarbejderne til straffelovens § 81 a er tilset, at der skal ske en fordobling af den straf, der ellers ville blive udmålt. Der er vedrørende bedømmelsen af forhold 2 bl.a. taget hensyn til, at forholdet er begået efter straffeskærpelsen af straffelovens § 192 a ved lov nr. 494 af 22. maj 2017.

Der er afgivet 17 stemmer for at fastsætte straffen for **Tiltalte 1** til fængsel i 7 år og 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år og 6 måneder.

Der er afgivet 17 stemmer for at fastsætte straffen for **Tiltalte 2** til fængsel 6 år og 6 måneder og 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen fastsættes straffen for **Tiltalte 1** til fængsel i 7 år og straffen for **Tiltalte 2** til fængsel i 6 år og 6 måneder.

De juridiske dommere tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at der ikke er grundlag for at tilkende **Forurettede 1** godtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3, og at de tiltalte derfor er frifundet for påstanden herom.

De tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Tiltalte 1, straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte 2, straffes med fængsel i 6 år og 6 måneder.

Byrettens afgørelser om konfiskation, godtgørelse og sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Elisabeth Mejnertz

Thomas Jønler

Allan Sørensen
(kst.)